

Sygn. akt IV U 415/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 października 2016 r. w S.

odwołania G. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 27 kwietnia 2016 r. Nr (...)

w sprawie G. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 415/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 27 kwietnia 2016 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił G. D. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił do dnia 1 stycznia 1999r. 15-letniego stażu pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych zaliczył ubezpieczonemu okres 14 lat i 3 miesięcy jako okresy zatrudnienia w Spółdzielni Usługowo Produkcyjnej (...) od 02.05.1973 r. do 31.07.1987 r.

Odwołanie od w/w decyzji złożył G. D. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że wnosi o zaliczenie do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu prowadzenia działalności gospodarczej od 10.08.1987 r. do 10.08.1989 r. polegającej na osobistym wykonywaniu przewozu towarów (...) - 28 (odwołanie z załącznikami k. 1-3)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.4-5).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony **G. D.** ur. (...) w (...). ukończył 60-ty rok życia. W 12 kwietnia 2016 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek k. 1-4 akt organu rentowego). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat, 8 miesięcy, z czego okresy składkowe wynoszą 25 lat, 6 miesięcy, a okresy nieskładkowe 2 miesiące. Ponadto organ rentowy uznał ubezpieczonemu staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 14 lat i 3 miesięcy jako okres zatrudnienia w Spółdzielni Usługowo Produkcyjnej (...) od 02.05.1973 r. do 31.07.1987 r. Z uwagi na brak wymaganego ustawą 15 letniego stażu pracy w warunkach szczególnych decyzją z 27 kwietnia 2016 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 27.04.2016 r. k. 20 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Ubezpieczony dnia 10.08.1987 r. otrzymał zezwolenie na prowadzenie publicznego transportu drogowego z zakresem: zarobkowy przewóz towarów – usługi dla ludności samochodem ciężarowym marki S. A-28, które było wydane do 10.08.1988 r., a następnie naczelnik Gminy w Dobrem wydał ubezpieczonemu dnia 10.08.1988 r. kolejne zezwolenie ważne do 10.08.1989 r. na zarobkowy przewóz towarów – usługi dla ludności samochodem ciężarowym marki S. A-28 (zezwolenia k. 2-3). Ubezpieczony działalności gospodarczą w zakresie świadczenia usług transportowych wymienionym powyżej samochodem ciężarowym prowadził zatem od 10.08.1987 r. do 10.08.1989 r. i w tym czasie nie był nigdzie zatrudniony na umowę o pracę (bezsporne – okoliczności przyznane przez ubezpieczonego k. 11-11v). W ramach prowadzonej działalności gospodarczej ubezpieczony miał zawartą umowę zlecenia z Kombinatem Budownictwa Miejskiego (...) na wykonanie usług transportowych samochodem ciężarowym na terenie budów tego przedsiębiorstwa (umowa zlecenia k. 10).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (okoliczność niesporna, oświadczenia zawarte we wniosku o emeryturę k.2 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie G. D. okazało się bezzasadne.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których

praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

W okolicznościach niniejszej sprawy sporna była jedynie okoliczność, czy ubezpieczony na datę 1 stycznia 1999 r. posiada staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 15 lat.

Ubezpieczony do pracy w warunkach szczególnych wnosił o zaliczenie mu okresu prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na wykonywaniu usług transportowych samochodem ciężarowym marki S. A-28 o ładowności 5000 kg od 10.08.1987 r. do 10.08.1989 r.

Brak jest podstaw do zaliczenia do pracy w warunkach szczególnych okresu prowadzenia przez ubezpieczonego działalności gospodarczej w wymienionym powyżej okresie, gdyż zgodnie z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS i rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze świadczenia w nich określone przysługują tylko pracownikom zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy stale przy pracach wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Według art. 2 Kodeksu pracy pracownikiem jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania lub spółdzielczej umowy o pracę. Ubezpieczony w spornym okresie prowadził działalność gospodarczą, a zatem nie był pracownikiem w tym czasie. Z tych względów do pracy w warunkach szczególnych nie może być zaliczony okres prowadzenia działalności gospodarczej. Wobec powyższego ubezpieczony nie wykazał na datę 1 stycznia 1999 r. 15 lat pracy w warunkach szczególnych, a tym samym nie spełnił wszystkich przesłanek do przyznania mu prawa do emerytury w warunkach szczególnych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał odwołanie ubezpieczonego za bezzasadne i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc je oddalił.